

MODELLFLYGAREN

ORGAN FÖR KSAK:s REGISTRERADE MODELLFLYGARE UTGIVET AV FLYG

REDAKTION: KSAK, MALMSKILLNADSGATAN 27, STHLM. • ANNONSAVD.
FLYG, TEGNÉRGATAN 35, I TR., STHLM. • ANSVARIG UTGIVARE: W. KLEEN

ÄRGÅNG 4 NUMMER 1-2
JAN.—FEBR. 1947

Den "folkvalda" modellflygkommittén

Den nya modellflygkommittén har börjat sitt arbete. När detta skrives, har hela kommittén kallats till sammanträde söndagen den 26 januari, medan ett självvalt arbetsutskott, sammansatt av kommitténs stockholmare, redan börjat förbereda några av de mest brådskande ärendena, bland annat de svenska modellflygreglerna.

Modellflygkommittén har ett jätteprogram, som till stor del bör klaras av redan under de närmaste månaderna. Reglerna kommer i främsta rummet. Därefter följer minst 20-talet stora ärenden, som vart och ett kommer att ta ledamöternas intresse helt i anspråk. Varje ledamot skrider till verket i den fasta övertygelsen att den nya modellflygkommittén har modellflygklubbarnas fulla förtroende. Klubbarna har som bekant själva fått utse sina förtroendemän, och det måste bli ett gott resultat, när just de experter klubbarna önskat tillsammans med 1. instruktören för modellflyget får reda ut de aktuella modellflygfrågorna och planera för framtiden.

Det har ju gång efter annan framställts »krav» på, att klubbarna själva skulle få välja modellflygkommittén och att samma kommitté skulle utrustas med befogenheter att besluta i modellflygfrågor. Man har emellertid inte ansett dessa krav rimliga, dels emedan KSAK även i detta fall givetvis måste följa sina stadgar, dels emedan centralorganisationen KSAK faktiskt inte underhålls av klubbarna som

»PAPPA» STARK.

ju fallet annars är inom de flesta andra idella sammanslutningar. Medan KSAK f. n. insätter ett belopp av minst 60.000:— kronor årligen i modellflygverksamheten, har modellflygklubbarna genom sina registreringar tillfört centralorganisationen

8—9.000:— kronor, eller en sjundedel av det förra beloppet.

Enligt KSAK:s stadgar skall styrelsen tillsätta ordförande och vice ordförande i de ständiga kommittéerna, medan övriga ledamöter tillsätts av verkställande utskottet. Genom att utskottet helt följt modellflygklubbarnas önskemål i avseende på kommitténs sammansättning har man kunnat uppnå en för alla parter tillfredsställande lösning.

Även om ledamöterna i den nya modellflygkommittén redan till namnet är välkända bland modellflygarna skadar det kanske inte med en närmare presentation. Red. har därjämte en liten hälsning från var och en, som ger uttryck för deras förhoppningar inför det nya modellflygåret.

Vi börja med

Tyko Stark (ordförande).

»Pappa» Stark är den ende i modellflygkommittén, som inte är »folkvald», men han kan nog trösta sig med, att någon annan knappast hade kunnat komma ifråga för den hedersposten. Skulle klubbarna ha fått nominera ordföranden också, kan man vara förvissad om, att just han hade blivit vald. »Pappa» Stark håller just på att flyga igenom sitt femtiosjätte levnadsår. För att om möjligt få fram något nytt låter vi honom själv berätta om sina öden och äventyr.

»Jag kom genom mina söner i beröring med modellflyget år 1935 och som gammal modellbåtsbyggare blev jag omedelbart tju-

»Tern». Spännvidd 700 mm.

Många har frågat oss efter en bra NYBÖRJARMODELL

Terje Larsson, Malmö. Skicklig modellflygledare och konstruktör samt medlem i modellflygkommittén, har ritat »Tern» vår nya »G-etta».

»Tern» flyger utmärkt och är mycket enkel till konstruktionen speciellt lämpad för kursverksamhet inom klubbbar och skolor, där den redan användes.

Byggsatsen innehåller balsalister, tryckta flak, beklädning, prima tävlingsgummisnodd, förarbetad propeller etc.

Pris pr byggsats Kr. 3:50.

HÄR ÄR DEN!

Specialloft: Klubbarna kunna erhålla billigare, större förpackningar av »Tern». Begär specialprislista. Modellflygkatalogen med supplement erhålles mot 30 öre i frimärken.

Härmed rekvideras st. katalog,
..... st. »Tern» à Kr. 3:50.

Namn

Adress

SVEN E. TRUEDSSON MODELLFLYGINDUSTRI • MALMÖ 9

sad av denna underbara hobby och såg snart vilken utmärkt fritidssysselsättning den var för både ung och gammal.

Jag blev medlem av »Vingarnas» styrelse i vilken jag sedan blivit bofast. Min huvudsakliga verksamhet inom klubben har jag haft som tävlingsledare men jag har även konstruerat och byggt en del modeller samt även tävlat en del. Min största framgång som tävlingsflygare var när jag vann Vingarnas »gubbtävling» 1937 med »Pang», en motormodell med åttakantigt helbalsakropp utan spant och med fast vinge — ett intressant experiment.

År 1939 blev jag kallad till ordförande i KSAK:s modellflygkommitté och 1943 till medlem av verkställande utskottet.

Av år 1947 väntar jag mig en återupplivning av gummimotormodellerna och att kontakten med modellflyget utomlands måtte återknytas.

Jag väntar även att de nya reglerna skall bli färdiga och ge modellflyget många nya goda impulser.

Dessutom önskar jag att den nya modellflygkommittén skall sporra alla modellflygare till nya kraftiga tag för vårt kära modellflyg.

Tyko Stark.

Nils Lindqwister
(v. ordförande).

Förvaltare N. E. A. Lindqwister vid Kungl. Blekinge flygflottilj är en av initiativtagarna till bildandet av Blekinge Flygklubb. Han är ordförande i klubbens segel- och modellflygsektion samt klubbledare för modellflygarna. Genom föredrag och pressartiklar har han såsom ledare för verksamheten propagerat för flygintressets tillvaratagande i Blekinge, och hans arbete har redan gett ett gott resultat. Av det nya verksamhetsåret väntar han sig:

»att en enig modellflygkommitté snabbt och effektivt skall lösa såväl förekommande som uppkommande modellflygfrågor i gott samarbete med KSAK:s modellflygavdelning;

att modellflyget under året icke blott skall kvantitativt ökas utan att även en kvalitativ förbättring åstadkommes genom rätt utnyttjande av befintliga medel;

att allmänheten på lämpligt sätt bibringas ökad förståelse för modellflygets betydelse såsom nyttigt och lärorik hobby och sport för den uppväxande ungdomen;

att kontakten mellan modellflygarna ökas genom bildande av lämpliga regionala sammanslutningar, för mörnan för ökad tävlingsverksamhet, vidgade kunskaper och erfarenheter;

att modellflygåret 1947 i allo blir ett rekordår.

Nils Lindqwister.

Terje Larsson.

Terje är 24 år, född och rotfast »söder om landsvägen». Han började sin modellflygarbana i mitten av 30-talet med egen klubb på »farsans» vind, fortsatte som sekreterare i Lihmans MFK, genomgick

KSAK:s första instruktörskurs i Stockholm, blev ordförande i Skånes Modellflygförbund och -distrikt, medlem av Modellflygkommittén sedan 1942, har sedan Aeroklubben i Malmö modellflygsektionen startades varit dess ordförande och klubbledare, innehar elitmärket och har med kännbar framgång deltagit i en mängd modellflygtävlingar. Han har varit lärare vid en av KSAK:s instruktörskurser.

»Jag väntar att på det nya året alla klubbledare skall gripas av en väldig initiativlusta, som resulterar i serietävlingar, klubb- och länsmästerskap, nationella, och varför inte också internationella tävlingar, nybörjarkurser och teorikurser med diskussioner, klubbmöten och klubbafnär, samt en talrikt besökt klubbledarkonferens.»

Terje Larsson.

Oscar Lindén.

Född 1896, 1918 anställd vid Sveriges första flygplanfabrik. Thulinverken, numera inköpare vid KMW i Karlstad. L. blev 1943 sekreterare i Värmlands Flygklubbs segelflygavdelning i Karlstad, där han är ordförande sedan 1946. 1943 blev han också sekreterare i Segelflygsektionen för Värmland. 1945 valdes L. även till ordförande i Värmlands Flygklubbs Modellflygsektion och till ordförande i Karlstads Modellflygklubb.

»Vad jag önskar av år 1947 är väl närmast, att jag med bistånd av mina energiska medhjälpare i resp. styrelser skall lyckas 100-procentigt genomföra de arbetsplaner vi gått in för, nämligen för Värmlands Flygklubbs Modellflygsektion:

att alla modellflygklubbar i Värmland ansluta sig till Värmlands Flygklubb för att komma i åtnjutande av det ekonomiska bistånd denna organisation tack vare sitt stora antal passiva medlemmar är i tillfälle att lämna anslutna klubbar;

att värmländska mästerskapstävlingar i modellflygning, som kommer att anordnas under året, får stor tillslutning, så att avsikten, att stimulera tävlingsverksamheten inom Värmland, förverkligas;

att byggandet av modellflygplan införes i träslöjden vid samtliga folkskolor och att KSAK-anslutna modellflygklubbar bildas vid dessa samt att eleverna deltar i tävlingar på resp. orter;

samt för Karlstads Modellflygklubb: att medlemsantalet, som vid mitt övertagande av klubbledarposten uppgick till 23 och nu vuxit till 85, fortsätter att växa, så att klubben vid årets slut räknar minst 200 medlemmar;

att samtliga medlemmar deltar i de märkesprov, som klubben anordnar, så att skickligheten ständigt ökas;

att de äldre medlemmarna liksom tidigare ställer sin större erfarenhet till förfogande och vid märkestagningar instruerar nybörjare i trimning och startteknik;

att klubbmästerskapstävlingarna om de statliga vandringspriser, som uppställdes förra året, får stor tillslutning;

att medlemmarna allvarligt strävar efter att ständigt skapa ordning, trevnad och gott kamratskap vid klubbens kurser och sammankomster.»

Oscar Lindén.

G. G. Nilsson.

Femtioåriga »GG» är dalkarl av födseln men stockholmare av ohejdad vana. Han är en av »Pappa» Starks äldste och pålitligaste medhjälpare i Vingarna med ett modellflygintresse, som är minst 20 år gammalt. Han ger uttryck för följande önskemål och förhoppningar:

»För modellflyget ett framgångsrikt år med möjlighet för KSAK och Modellflygkommittén att förverkliga ungdomens öns-

kan att lära sig bygga och flyga och därmed fostra sig själva till dugliga samhällsmedborgare. Jag hoppas på tävlingar och åter tävlingar, instruktörer i varje län, stad och samhälle. Men därtill fordras pengar och åter pengar. Därför hoppas jag även att alla riksdagsfarbröder och kommunalpampar blir så »airminded» att de erbjuder oss dessa medel.»

G. G.

Jonas Naucélér.

Född 1924 i Stockholm. Militärtjänstgöring i Flygvapnet med utbildning på eko-radio. Anställd som trafikassistent vid ABA:s Broommakontor. Började med scouting och flygscouting 1936 i KFUM:s scoutkår i Danderyd. Har tjänstgjort där som avdelningschef och t. f. kårchef. Varit ledamot av KFUM:s Scoutförbunds flygscoutkommitté sedan 1942. Varit flygscoutinstruktör t. o. m. 1946. Utsett till KFUM:s Scoutförbunds flygscoutsekreterare f. o. m. januari 1947. Har motorflygutbildning.

»Det första scoutförbund, som insåg flygets och ungdomens nära samhörighet var KFUM:s Scoutförbund, och det var detta förbund, som först förde fram tanken på flygscouting. Jag har haft den stora förmånen att redan från början få taga del av pionärarbetet i denna nya verksamhetsgren. Det är därför mycket glädjande för mig att jag samtidigt med att jag mottagit uppdraget som flygscoutsekreterare i KFUM:s Scoutförbund fått förtroendet att sitta i Modellflygkommittén. Det är min förhoppning och tro att den nu tillsatta kommittén skall kunna göra en positiv insats både vad gäller de speciella ärenden klubbledarkonferensen förelagt oss och mera allmänna problem. Opposition mot den sittande regeringen är alltid av godo, bara den har en positiv vilja till samarbete.»

Jonas Naucélér.

Börje Stark.

Född i Stockholm 1923. Medlem i Vingarna, sedan klubbens start. Specialitet: G-modeller. Vann FIB:s rikstävling 1937 och 1939. Deltog i Wakefieldtävlingen i Paris 1938. Var med i laget som vann Coupe de Belgique i Antwerpen 1938, blev god 2:a i Nordiska Pokaltävlingen 1938. S. tävlade för fullt till 1939, därefter mera sporadiskt till 1941, då han tills vidare lade tävlandet på hyllan för studier. Studerar nu vid Tekniska Högskolan (flygteknik). Är sekreterare i Tekniska Högskolans Flygklubb.

»Inför det nu påbörjade året önskar jag framförallt att den nya »folkvalda» modellflygkommittén måtte motsvara de förväntningar landets modellflygare ställer på den, och att den skall kunna bidra till lösandet av de frågor som f. n. förbistrar tillvaron för dem, speciellt reglerna. Vidare hoppas jag att Sveriges modellflygare under det nya året skall få tillfälle att knyta fastare gemensamhetsband än hittills och att de enligt skall sluta upp kring sin centralorganisation — i ständigt växande skårer! Till slut

Utgivningsschema:

Modellflygaren utkommer med ett dubbelnummer (8 sidor) varje månad med jämnt ordningsnummer:

3—4 den 12/4	9—10 den 13/10
5—6 den 12/6	11—12 den 12/12
7—8 den 12/8	

Klubbmeddelanden:

Meddelanden från registrerade modellflygklubbar publiceras i den utsträckning utrymmet medger under förutsättning att manuskriptet kommer KSAK tillhanda senast nedan angivna dagar:

3—4 den 13/3	9—10 den 19/9
5—6 den 19/5	11—12 den 19/11
7—8 den 19/7	

Företrädesvis införs sådana klubbnotiser, som kan anses ha ett allmänt intresse. Införandet är kostnadsfritt.

Du har väl förnyat registreringen för din klubb...

... så att medlemmarna får sina nya pass i god tid före säsongen.

Internationella modellflygtävlingar i Schweiz

Från Aeroklubben i Schweiz har KSAK emottagit en inbjudan att delta i internationella modellflygtävlingar, som anordnas i juni eller juli 1947.

Tävlingarna kommer att omfatta Motormodeller (handicap), Segelmodeller (högstart) och Segelmodeller (hangflygning). De internationella FAI-reglerna följas.

KSAK är av ekonomiska skäl förhindrad att inordna denna tävling i det ordinarie tävlingsprogrammet. Om någon svensk modellflygare är intresserad av att på egen bekostnad delta, bör detta meddelas till KSAK senast den 24 februari.

Önskar jag att det internationella tävlingsutbytet åter skall komma igång i fredsfattning, och innerst inne hyser jag (förstås) ett litet hopp, som säkerligen många modellflygare delar med mig, och det är att det måtte bli en svensk eller åtminstone nordisk modellflygare förunnat att bärga över Wakefieldcupen till Pölens »rätta» sida Någon chans till det kommer kanske inte i år, men en sådan händelse skulle med största säkerhet medföra en aldrig tidigare skadad blomstring för vår modellflygsport — något för »de styrandes») att tänka på.

Börje Stark.

GG:s bild och uppgifter från den åttonde ledamoten Edvin Landegren saknas f. n. och får anstå till ett kommande nummer.

*) Ja, Börje Stark hör ju dit! Red:s anm.

Här följer ett sammandrag från förhandlingarna vid KSAK:s Klubbledarkonferens i Stockholm den 23—24 november 1946. Protokollet jämte underlaget för detsamma, som är en lunta på c:a 100 sidor, kommer närmast att ligga till grund för modellflygkommitténs arbete.

Protokollet är som synes endast under-tecknat av en justeringsman, Nils Lindqwister. Den andre justeringsmannen, Lars Andersson, har en månad efter det att protokollet tillställts honom, åter-sänt detsamma till KSAK och meddelat att han för sin del inte kan godkänna det. Lars Andersson har emellertid inte inkommit med något ändringsförslag, varför KSAK ser sig nödsakad publicera protokollet sådant det godkänts av en av justeringsmännen.

Närvarande:

Befullmäktigade klubbledare samt särskilt inbjudna modellflygare.

§ 1.

Konferensens öppnande:

Sedan red. Yngve Norrvi i ett inledande anförande, betitlat »Modellflygets mål», framhållit nödvändigheten av ett förtroendefullt samarbete mellan KSAK och de registrerade modellflygklubbarna och beslut träffats om ett förtroendefullt samarbete mellan KSAK och klubbarna, förklarade ordföranden, fab. Tyko Stark, konferensen öppnad.

§ 2.

Val av justeringsmän:

Till justeringsmän valdes Lars Andersson, Limhamn och Nils Lindqwister, Kallinge.

§ 3.

Modellflygets organisation och administration:

1. Instruktören för modellflyget, ing. G. H. Dérantz inledde diskussionen med en redogörelse för KSAK, dess nuvarande organisatoriska byggnad och general-sekretariatets funktion. Särskilt framhölls svårigheterna för KSAK att upprätthålla den personliga kontakten med modellflygklubbarna, vilkas antal uppgick till mer än 400.

Oscar Lindén, Karlstad, redogjorde för de organisationsprinciper man följt inom Värmlands Flygklubb. Talaren ansåg, att modellflyget har mycket att vinna på ett intimt samarbete med de övriga sektioner som kan finnas inom en flygklubb. Han berättade, att man i Värmlands Flygklubb inbjudit länets samtliga klubbar till samarbete. Dessa klubbar har genom huvudklubben erhållit ekonomisk och annan hjälp, bl. a. hyresbidrag och

organisationshjälp vid tävlingar m. m. Vidare framhöll talaren, att det var av största betydelse att få så många stödjande medlemmar som möjligt och att dessa borde utgöras av män med stort inflytande och goda förbindelser med myndigheterna. Slutligen uttalades ett varningsord till klubbarna mot tendensen att låta byggandet av modellflygplan bli slutmål. Man måste flyga och framför allt tävla i större utsträckning. Talaren efterlyste ett mera utbrett tekniskt kunskande och framhöll betydelsen av att kursverksamheten utvidgades, gärna i form av korrespondenskurser.

Terje Larsson, Malmö framhöll att den senaste årsrapporten deklarerat en nedgång i modellflygverksamheten. Han ansåg att det uppstått en lucka i kontakten mellan KSAK och klubbarna genom att 1. instruktören blivit alltför bunden vid sitt skrivbord och därför inte kunnat följa modellflygverksamheten ute i landet på det sätt som varit önskvärt.

Ordföranden svarade, att 1. instruktören tagit synnerligen aktiv del i stockholmsklubbarnas arbete och att dennes tid inte rimligen kunde räcka till för personlig kontakt med alla klubbarna ute i landet.

1. instruktören bekräftade behovet av en utvidgad undervisning och framhöll, att man hittills saknat svensk facklitteratur som fyllde de pedagogiska kraven på en lärobok. Flensted-Jensens »Bygg själv — och lär andra», som numera finns i en svensk upplaga, rekommenderades som en i detta avseende väl lämpad lärobok. Boken har anskaffats av KSAK och kommer att utdelas till varje klubb, som registreras 1947. Boken behandlar emellertid uteslutande segelmodeller och omfattar endast nybörjarstadiet, varför den ensam inte kunde täcka det aktuella behovet. — Beträffande nedgången i modellflygverksamheten hänvisade talaren till de liknande erfarenheter som gjorts inom andra ideella organisationer och i andra länders modellflygorganisationer. Med hänsyn till detta torde man kunna betrakta förhållandet som en efterkrigs-företeelse av övergående karaktär. — Slutligen bekräftade talaren, att kontaktsvårigheterna mellan KSAK och klubbarna vållat olägenheter men att dessa i viss mån kunnat undvikas om klubbarna i större utsträckning vänt sig till KSAK med sina önskemål och förslag.

Jonas Nauclér, Danderyd ansåg att modellflygarna hade en alldeles utmärkt organisation men att de inte förstått att utnyttja den. Han ansåg att ett mycket stort antal klubbar saknade förutsättningar att kunna lägga fram sina problem på rätt sätt och rekommenderade att klubbarna anslöte sig till anslutna flygklubbar eller andra organisationer, där erfaret folk kunde handha deras problem.

Nils Lindqwister, Kallinge, meddelade, att en länssammanslutning av modellflygarna ävenledes existerade i Blekinge, och att denna organisationsform syntes ha alla förutsättningar att kunna fungera till

Forts. på sid. 4.

KOPIERING

av ritningar FÖRBJUDET

Vid Klubbledarkonferensen frågade man, om det är tillåtet att inköpa en modellritning i ett exemplar och att sedan själv kopiera den, för att den skall kunna användas av flera klubbmedlemmar. KSAK:s jurist har besvarat frågan i följande skrivelse:

Stockholm den 4 december 1946.

Kungl. Svenska Aeroklubben, Malm-skillsnadsgratan 27, Stockholm.

Aberopande dagens telefonsamtal med Eder ingenjör Dérantz får jag härmed endast skriftligen bekräfta, att ritningar å modellflygplan, vilka inköpas i affärer, jämlikt 1 § 3 p. lagen den 30 mars 1919 om rätt till litterära och musikaliska verk äro underkastade bestämmelserna i nämnda lag. Sådana ritningar få således icke utan vidare kopieras. Paragrafen ifråga lyder som följer:

§ 1.

Enligt de i denna lag givna bestämmelser skyddas rätt till följande verk, nämligen:

3. Teckningar samt grafisk eller plastisk avbildning där teckningen eller avbildningen är av vetenskaplig eller teknisk art samt ej, efter sitt huvudsakliga ändamål, att betrakta såsom konstverk.»

Högaktningsfullt
Rolf Jörgensen.

Ljuset kommer ibland från väster...

...närmare bestämt i form av brev från klubbledaren Bosse Kinnorp i Arvika. Han skrev ett långt brev till 1. instruktören den 21 januari, ett verkligt stimulerande brev, som vittnade både om en sund optimism och om det som man brukat kalla »modellflygets kampanda». Bosse får förlåta oss om vi citerar valda stycken ur brevet. Där finns en del saker som skulle kunna göra små underverk, om de bleve lästa av landets samtliga modellflygare, och det räknar vi med att de blir på det här sättet:

»Jag översänder resultatet av vår första tävling i år. Det är ju inga vidare resultat; det blåste ganska friskt och så är det mest nybörjare med nu. Vi funderade faktiskt på att lägga ned klubben i våras. Alla de äldre grabbarna slutade; de flesta flyttade från stan och en del tappade intresset. Men så gav Sture Adamsson (kassör'n) och jag oss katten på att klubben inte skulle dö. Ja, det var bara att sätta i gång igen från början! Vi propagerade och flög m. m. m. och det blev FAKTISK resultat. I november månad anslöt vi oss till Värmlands F-k. och tack vare detta ordnades en militärbarack. Det är nu klart — »Örnboets!» Vi ha kurser varje kväll. Klubben är indelad i 3 divisioner, och grabbarna i divisionen bygger och tränar tillsammans under ledning av två instruktörer. (Medlemsiffran är nu 42!!!) Men flera ska de bli!...»

Värmlands Flygklubb

anordnade söndagen den 12 januari sin första modellflygtävling för året med Karlstads Modellflygklubb som arrangör. Tävlingen gick av stapeln på Karlstads flygplats och hade samlat deltagare från Karlstad, Sunne, Arvika och Ämål. Vädrer var litet för blåsig och detta i förening med kylan gjorde, att F-klassen hade svårt att få futt på sina motorer, vilket var skada, då en av karlstadsgrabarna, Ole Richter, anmält en amerikansk modell, som mätte 2,10 mellan vingspetsarna.

I lagtävlingen segrade Karlstads Modellflygklubb med Modellflygklubben Måsen, Sunne, på andra plats. Trots blåst och kyla uppnåddes en del hyggliga resultat.

Efter tävlingen var det prisutdelning i Karlstads Modellflygklubbs bygglokal, och om denna tillåter jag mig sätta följande ur en Ämålstidnings referat av tävlingen: »Vilken klubblokal! Det var rena rama paradiset för en modellflygare. Klubben hade av myndigheterna erhållit tillåtelse att fritt få disponera ett stort skyddsrum. Där finns värme och luftkonditionering och allt betala myndigheterna. Ja, det var sannerligen ett eldorado för en verklig modellflygare. Här och var smattrade små ettriga bensinmotorer och dieselmotorer, som inte vägde mer än 200 gram men ändå kan göra 5000—8000 r/m. Där såg man ett upplag av balsa, som kom hjärtat att slå volter i bröstet. Tänk, om vi hade så hemma. Då skulle det bli en verklig ungdomsrörelse av modellflygare i Ämål, sade en av ämålsgabbarna.» Oli.

Överraskningarnas Östgöta- mästerskap

Lyckade tävlingar i Gamens regi.

Söndagen den 1 december samlades eliten av Östergötlands modellflygare på Kungsängens flygplats i Norrköping för att strida om DM-tecknen. Arrangör var FK Gamen i samarbete med Östergötlands Dagblad med Karl-Axel Pettersson som tävlingsledare. Vädrer var gråtrist, men trots detta uppnåddes en del goda resultat. Överraskningarna var legio. Av favoriterna var det endast Karl-Erik Svensson, LEN, som höll stilen.

S 1 vanns sensationellt av Harry Flood, LEN, som visade mycket goda taktik. Han startade säkert och lyckades bra i alla sina tre starter. Lika sensationell tvåa blev Rolf Cöster, Termik, Norrköping. Först på nionde plats kom favoriten, Karl-Erik Andersson, som hade

Om Din klubb har ett lågt registreringsnummer ...

... bör Du förnya registreringen omedelbart. Kommer ansökan in för sent kanske Ditt gamla nummer är upptaget.

KONFERENS... Forts. från sid. 3.

belåtenhet. Han föreslog att KSAK skulle tillskriva en lämplig klubb i varje län och uppmana dessa klubbar att kalla till länskonferenser, vid vilka 1. instruktören skulle närvara. Härigenom skulle den eftersträfvade personliga kontakten mellan 1. instruktören och klubbarna kunna uppnås genom 25 resor i stället för 400. — Vidare underströk talaren vikten av att »Modellflygaren» utgavs på bestämda tider, varigenom dess värde som kontaktorgan kunde ökas.

1. instruktören underströk vikten av, att klubbledarna med förtroende vände sig till KSAK. För att eliminera ett av de föreliggande hindren, nämligen klubbarnas svårigheter att uttrycka sina önskemål i skriftlig form föreslog han, att klubbledarna skulle adressera kuverten till KSAK, Malmkillsnadsgratan 27, Stockholm, medan det ineliggande brevet ställdes till 1. instruktören personligen. 1. instruktören tilltalas med »Du» och några som helst formella krav på innehåll får ej finnas. Förslaget hälsades med hörbar entusiasm.

Under den fortsatta diskussionen framkom ett allmänt önskemål om ett frivilligt samarbete mellan klubbarna länsvis, vilket borde komma till stånd genom KSAK:s initiativ. De klubbar, som åtaga sig ledarskapet inom varje län måste ha tillgång till ett lämpligt flygfält, så att konferenser och distriktstävlingar kan samordnas. Vidare konstaterades att största uppmärksamhet måste ägnas åt kontaktproblemet mellan 1. instruktören och klubbarna. Från KSAK meddelades, att ett avtal upprättats mellan KSAK och Flyg, enligt vilket »Modellflygaren» under 1947 skall utkomma med ett dubbelnummer varannan månad med utgivningsdag den 12 i varje månad med jämnt ordningsnummer.

Beslut:

1. Då antalet modellflygklubbar numera nödvändiggör distriktsindelning i någon form, åtminstone vad det gäller samordnandet av tävlings- och utbildningsverksamheten bör modellflygkommittén snarast uppgöra förslag till åtgärder i den anda, konferensen avsett.

Forts. på sid. 6.

aturen att få sin modell in i dimman redan efter 1.16 i sista starten.

S 2 vanns av Lars Björkroth, en av Gamens yngre lovande modellflygare. Hans prestation lovar gott för framtiden. Rune Johansson, Termik, kom på andra plats, medan favoriten Gunnar Kalén, Gamen inte lyckades så bra och stannade på femte plats.

A 2-klassen blev en triumf för Rune Johansson, Termik, som vann en överlägsen seger.

G-klasserna vanns suveränt av Karl-Erik Svensson, LEN. Han hade en lyckad dag och höll själv före, att detta varit hans hittills bästa tävling.

Favoritsegern blev det endast i F-klassen, där Sven-Erik Lundin, Gamen tog hem en grann seger över lugne och säkra motalapojken Claes Arnell.

Den verkligt stora sensationen kom i lagtävlingen, där MFK Termik lade beslag på segern 17 (!) sek. före Gamen. Motala MFK kom på tredje plats. Det är tydligt att samarbetet (tävlingsutbytet) med Norrköping givit en hel del goda erfarenheter för pojarna i västerstaden.

Kape.

Modellflygplanens klass-indelning

Den här artikeln är en utredning som tillkommit i syfte att försöka klara upp ett av de många besvärliga problem man alltid träffat på, så snart det gällt att omarbete och modernisera modellflygreglerna.

Som utgångspunkt kan vi ta klassindelningen för de föreslagna Nordiska reglerna, närmare bestämt grupp A, Segelmodeller. Att definiera de tre storleksklasserna A 1, A 2 och A 3 var inte så svårt. Det gick till ungefär på samma sätt som om man skulle säga sönder en käpp (om liknelsen tillåtes). Man kapar bort tre utvalda bitar från det hela, och där har man de tre utvalda storleksklasserna. Restbitarna representerar just det omdiskuterade område, vars modeller endast kan tävla i gruppen A, inte i någon av de tre storleksklasserna.

Så långt var det enkelt. När man sedan skulle tillgodose behovet av specialklasser för hangmodeller samt för automatstyrda och fjärrstyrda modeller blev det strax svårare, särskilt när det gällde att få fram fullt tydliga definitioner, som samtidigt uppfyllde de uppställda kraven på viss enkelhet. Sedan det nordiska regelförslaget presenterades har det också gjorts en del anmärkningar beträffande klassen A 4, d. v. s. hangmodellerna. Man har mycket riktigt konstaterat, att det egentligen inte är någon skillnad på hangmodeller och högststartmodeller, i varje fall inte någon principiell skillnad. Hangmodellerna bör göras mera kursstabila — det är allt.

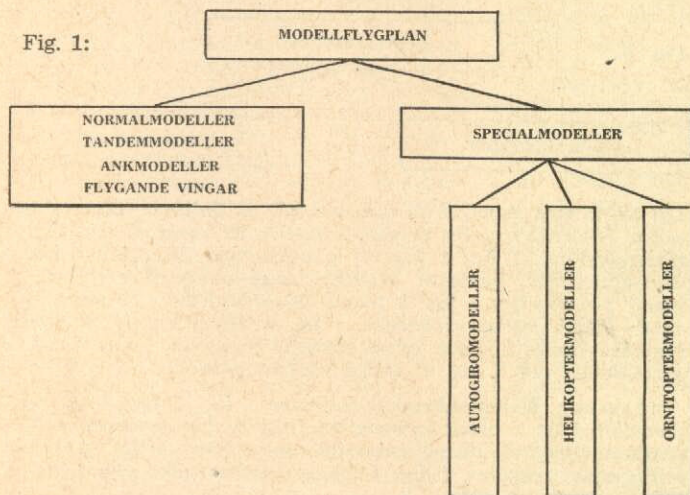
Man kommer nog sanningen närmast, om man konstaterar att det är ologiskt att ge hangmodellerna en särskild klass, eftersom klassindelningen i övrigt hänför sig till modellflygplanens typ. Här rör det sig ju inte om någon påtaglig typskillnad utan om skilda startmetoder.

Man träffar på ett annat problem när det gäller klasserna A 5 och A 6. Vi återgår till den styckade käppen!

För att dela upp segelmodellerna i friflygande, automatstyrda och fjärrstyrda modeller kan vi inte fortsätta med den redan påbörjade styckningen. Vi måste så att säga ta en ny käpp. En automatstyrd segelmodell kan i storleks- och konstruktionshänseende gå in i vilken som helst av de tre storleksklasserna A 1—A 3. Vi har helt enkelt i en och samma klassindelning blandat ihop flera olika indelningsgrunder. Där har vi förklaringen till svårigheterna att få fram tydligt åtskilda definitioner.

Vi skall nu roa oss med att undersöka, vilka tänkbara indelningsgrunder som kan finnas. Gör vi rätt, skall varje tänkbar typ av modellflygplan kunna inpassas på ett ställe i var och en av de indelningsdiagram vi ställer upp.

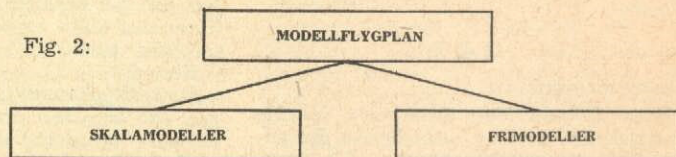
Fig. 1:

Vi kan börja med att indela modellflygplanen efter deras konstruktionstyp (fig. 1). Först delar vi modellflygplanen i två huvuddelar, normalmodeller och specialmodeller. I de förstnämnda ingår tandemmodeller, ankmodeller och flygande vingar. De senare uppdelas i autogiromodeller, helikoptermodeller och orniptermodeller. De har alla egenskaper, som skiljer dem från normalmodellerna, som vi valt som beteckning för modellflygplan av traditionell typ.

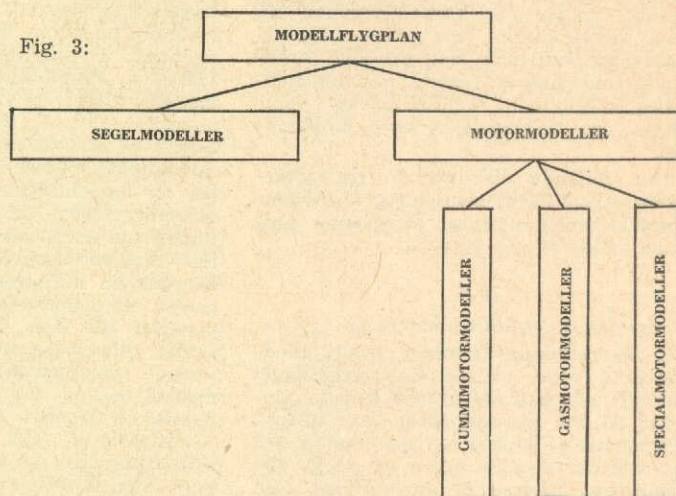
Därefter kan vi indela modellflygplanen efter deras skalenlighet (fig. 2) och får då två skilda grupper skalamodeller och frimodeller, vilka här kallats frimodeller, en bättre benämning än den tidigare använda »tävlingsmodeller», eftersom man mycket väl kan tävla även med skalamodeller.

Fig. 2:

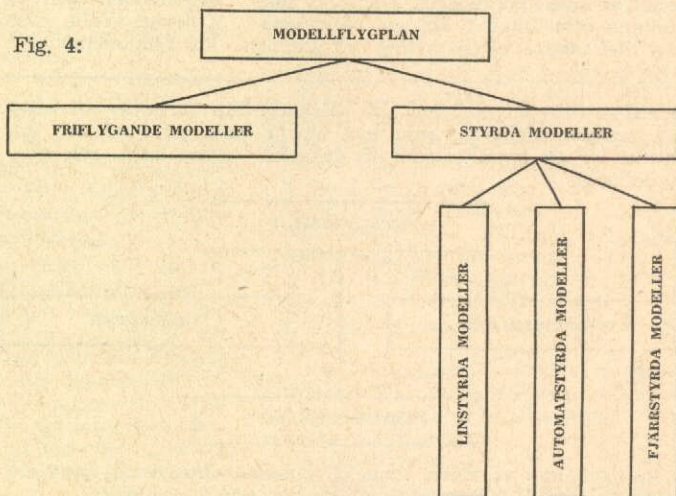
Som tredje indelningsgrund väljer vi den, som utgår från drivanordningen (fig. 3). Huvudgrupperna blir här segelmodeller och motormodeller. De sistnämnda uppdelas vidare i gummimotormodeller, gasmotormodeller och specialmotormodeller.

Fig. 3:

En fjärde metod är att indela modellflygplanen efter deras styrbarhet (fig. 4). Vi får först två huvuddelar, friflygande modeller och styrda modeller, vilka senare kan uppdelas i linstyrda modeller, automatstyrda modeller och fjärrstyrda modeller.

Fig. 4:

Modellflygplanen kan även indelas efter landställets art (fig. 5), i tre delar, nämligen landmodeller, amfibiemodeller och sjömodeller. Detta förutsätter att vi hänför ev. förekommande

2. Utbildningsfrågan bör snarast utredas av modellflygkommittén, varvid möjligheterna att få fram lämpliga kurser, läroböcker samt bilder och annan åskådningmateriel bör beaktas.

3. Modellflygkommittén bör snarast utreda kontaktfrågan och föreslå åtgärder som möjliggöra en personlig kontakt mellan 1. instruktören och de registrerade modellflygklubbarna.

4. Tilltalsordet »Du» skall vara obligatoriskt mellan 1. instruktören och klubbledarna.

§ 4.

Klubborganisation:

Hans Schmiterlöv, Stockholm, inledde diskussionen med en redogörelse för arbetssättet i modellflygklubben Vingarna. Han behandlade både flygverksamheten och medlemsvården och skisserade ett förslag till en idealstyrelse, vars ledamöter hade bestämda avgränsade specialuppgifter på sitt ansvar. Talaren anförde som sin åsikt, att medlemsantalet i en klubb i regel inte borde överstiga 100 man, vilket ansågs vara gränsen för effektiv medlemsvård med frivilligt arbetande funktionärer. Vidare rekommenderades regelbundet återkommande trimnings- och tävlingsdagar samt klubbmöten.

Den följande diskussionen gav ytterligare belägg för de synpunkter som framkommit under närmast föregående programpunkt.

§ 5.

Modellflyget och allmänheten:

1. instruktören framhöll i sitt inledningsanförande, att de för modellflyget aktuella propagandafrågorna kunde uppdelas på två huvudgrupper, den interna propagandan för klubbmedlemmarna och den utåtriktade, som syftar att väcka allmänhetens intresse för modellflyget. Den interna propagandan, som även kan anses innefatta informationsverksamheten, bör med hänsyn till de aktuella kraven ges undervisande karaktär. Principen för den utåtriktade propagandan synes vara svårare att klarlägga. Man måste nog, ansåg talaren, söka sig in på nya vägar. Modellflyget är ingen publiksport. Den icke sakkunniga allmänheten får ett förvånansvärt litet utbyte av en tävling och känner

inget av den spänning, modellflygaren själv får uppleva. Slutligen upplästes de förslag som insänts av klubbarna. Dessa förslag behandlade anskaffning av ljusbilder för undervisning, litteraturanskaffning, utgivandet av propagandabroschyrer, affischer, filmer, skyltmateriel och allsångshäften. Av dessa förslag hade undervisningsmaterialet redan tidigare behandlats i diskussionen.

Under den följande diskussionen underströks behovet av handlande broschyrer med anvisningar för blivande modellflygare, för nystartade modellflygklubbar och för klubbarnas drift. Vidare diskuterades olika propagandamedel och efterlyst texter till modellflygvisor.

Beslut:

Modellflygkommittén bör upptaga frågan om lämpliga propagandaåtgärder till närmare utredning och påskynda arbetet med det broschyrmateriel som enligt vad det meddelades förberedes av KSAK.

§ 6.

Modellflygets ekonomiska förutsättningar:

1. instruktören redogjorde för statsanslagets tillkomst och fördelning. För innevarande budgetår hade följande belopp anvisats: Byggmateriel och byggsatser 19.000:—, Handböcker och instruktionsmateriel 2.000:—, Verktyg och tävlingsmateriel 4.000:—, Resebidrag till kurser 2.500:—, Centrala tävlingar 2.500:—, eller sammanlagt 30.000:— kronor. Därjämte har för modellflygets kursverksamhet reserverats 2.400:— kronor. Talaren konstaterade att statsanslaget inte ökat i takt med medlemsökningen, och att man förberedde en avlastning av byggsatskontot genom att planera en försäljning av dylik materiel till låga priser. På detta sätt skulle till ett kommande år de för en utökad tävlingsverksamhet erforderliga medlen kunna frigöras. Slutligen redogjordes i korthet för detaljplaneringen beträffande de olika anslagsposterna, särskilt framhölls, att en ny ungdomsledarkurs med konferens planerades. Denna skulle sannolikt komma att förläggas till segelflygskolan Alleberg.

Terje Larsson, Malmö, föreslog med allmänt tillstyrkande från konferensen, att KSAK i fortsättningen endast skulle utdela en modell i byggsats gratis, varvid vederbörande skulle få välja mellan en segelmodell och en gumminotormodell. I övrigt skulle KSAK låta utge ritningar att tillhandahållas klubbarna.

Ivar Lindblom, Sundbyberg, önskade därjämte att KSAK skulle tillhandahålla modellflygmateriel, som klubbarna kunde inköpa till låga priser. Detta förslag tillstyrktes av flera talare.

Oscar Lindén, Karlstad, väckte den tanken att en klubb skulle kunna anskaffa lämpliga ritningar i enstaka exemplar för att sedan själv ombesörja kopiering i erforderligt antal.

Edvin Landegren, Västerås, meddelade, att detta förfaringsätt skulle stå i strid med gällande lag.

1. instruktören föreslog att frågan skulle hänskjutas till KSAK:s jurist för yttrande.

1. instruktören framhöll vidare, hur viktigt det är att klubbarna inte endast tar ut registreringskronan av sina medlemmar utan därjämte inkasserar en medlemsavgift, som klubben själv får disponera för sina omkostnader. I övrigt rekommenderades klubbarna att anskaffa medel genom att upptaga startavgifter vid tävlingar, men däremot inte entréavgifter från allmänheten. Talaren varnade för annonsanskaffning till program och liknande publikationer med hänvisning till de föreskrifter som utfärdats av Näringslivets Granskningsnämnd. Vidare rekommenderades klubbarna att anordna godkända lotterier och att försälja nålar, märken och annan propagandamateriel, som tillhandahölls av KSAK.

Ordföranden framhöll de svårigheter en klubb har med anskaffande av medel till tävlingar m. m. Han ansåg att varje klubb i sin ledning borde ha tillgång till en inflytelserik »stortiggare».

Edvin Landegren, Västerås, Sune Jansson, Åmål och Lars Andersson Limhamn berättade hur deras klubbar ordnat sin ekonomi.

Den följande diskussionen gav vid handen, att de ekonomiska frågorna måste lösas lokalt. Vad som passar på en ort passar inte på en annan.

Beslut:

1. Frågan om kopiering av ritningar bör av KSAK utredas, varefter resultatet meddelas klubbarna.

2. Allmänna anvisningar för klubbekonomi bör ingå i det broschyrmateriel, som utges av KSAK.

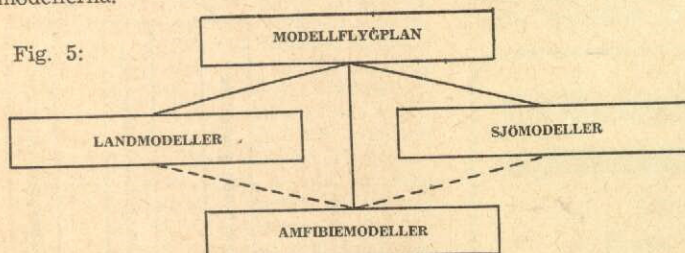
§ 7.

Praktisk flygverksamhet:

1. instruktören framhöll inledningsvis, att tävlingarna bör vara målet för all

flygbåtar till sjömodellerna. De prickade linjerna avser att visa, att amfibiemodellerna, som kan starta både på land och på vattnet, är att betrakta som ett grännsfall mellan land- och sjömodellerna.

Fig. 5:

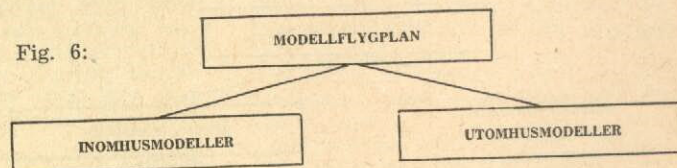

Slutligen kan vi indela modellflygplanen efter deras användningssätt (fig. 6) i inomhusmodeller och utomhusmodeller.

*

Med detta torde vi ha listan tillräckligt fullständig för att alla hittills förekommande modellflygplan skall kunna definieras.

Fig. 6:

Låt oss ta som exempel en dieselmodell på flottörer med stabilisatorn placerad framför vingen. Modellen är utrustad med variometerstyrning. I fig. 1 kan vi placera modellflygplanet bland normalmodeller, närmare bestämt bland ankmodeller, i fig. 2 bland frimodeller, i fig. 3 bland motormodeller, närmare bestämt bland gasmotormodeller, i fig. 4 bland styrda modeller, närmare bestämt bland automatstyrda modeller, i fig. 5 bland sjömodeller och i fig. 6 bland utomhusmodeller.

En vanlig Wakefieldmodell kommer i fig. 1 bland normalmodeller, i fig. 2 bland frimodeller, i fig. 3 bland motormodeller, närmare bestämt bland gumminotormodeller, i fig. 4 bland friflygande modeller, i fig. 5 bland landmodeller och i fig. 6 bland utomhusmodeller.

verksamhet inom modellflyget. Att bygga ut tävlingsprogrammet borde vara en av den nya modellflygkommitténs främsta uppgifter, men det skulle nog inte skada, menade talaren, om man sökte få fram en större omväxling i programmet. Tävlingsarna är traditionsbundna. Det måste finnas andra vägar, som också är framkomliga. Modellflygklubben Gamen hade insänt ett förslag till cuptävling, tidigare publicerat i Modellflygaren och Robert Löwen-Åberg hade i Flyg gjort en antydan om, att man genom att ordna specielltävlingar med få priser skulle gå iland med att anordna sådana tävlingar i mycket stort antal. Båda dessa förslag borde utvecklas vidare i syfte att komplettera de redan brukade tävlingsformerna och därigenom bereda modellflygarna en lockande omväxling. Talaren ville inte förneka, att »prisraseriet» blivit ett problem inom alla idrottsgrenar och hos alla sportorganisationer. Alla skulle dock vara tacksamma för ett initiativ i föreslagen riktning.

Terje Larsson, Malmö, ansåg att KSAK:s plaketter i stor utsträckning kunde ersätta hederspriserna.

Ordföranden framhöll, att åtminstone de yngre deltagarna satte stort värde på att få med sig en »buckla» från tävlingen.

Oscar Lindén, Karlstad, Edvid Landegren, Västerås och Ivar Lindblom, Sundbyberg, understödde ordförandens åsikt och ansåg pokalerna nödvändiga för att locka ungdomen till modellflygtävlingarna.

Lars Andersson, Limhamn ansåg frågan om införandet av nya tävlingsformer vara för tidigt väckt. Sedan ritningar till de nya modellerna kommit i marknaden och modellerna börjat byggas, skulle de nya tävlingarna komma.

Ordföranden avslutade diskussionen med en förhoppning, att man inte skulle lämna de nya idéerna oprövade.

Beslut:

Konferensen uppdrog åt modellflygkommittén att uppgöra ett ändamålsenligt tävlingsprogram.

§ 8.

Modellflygregler:

1. Allmänna regelfrågor:

1. Instruktionen inledde med en redogörelse för det nordiska regelförslaget tillkomst. Han hänvisade till ett tidigare uttalande i »Modellflygaren» nr 8-10 (»Det lönar sig inte att bygga!») och framhöll att det nordiska regelförslaget enligt mångas åsikt skjutit över målet. Avsikten hade ursprungligen varit att bereda vägen för ett nordiskt tävlingsutbyte medan reglerna i sin nuvarande form innebar en fullständig likriktning av modellflyget i de fyra nordiska länderna. Vidare redogjordes för förhandlingarna i FAI:s modellflygkommission. FAI-reglerna kommer att göras till föremål för en genomgripande revidering, och om vi skall följa och anpassa oss efter de internationella reglerna i fortsättningen, måste vi vara beredda att ändra våra regler om något år. — Vidare lämnade talaren en analys över de olika tävlingsklassernas ursprung och visade hur modellflygplanen kan uppdelas efter en mängd olika grundprinciper. På grundval av denna redogörelse antydde föreliggande möjligheter att göra reglerna enklare och mera lättförståeliga för de yngre modellflygarna. Talaren föreslog slutligen, att konferensen skulle

göra ett principuttalande för att därefter överlämna regelfrågan handläggning till modellflygkommittén.

Terje Larsson, Malmö, framhöll att regelfrågan redan nu var ett »virrvarr» med en gammal svensk regel, som gäller, och ett förslag till nordiska regler, som i viss utsträckning tillämpas. Han ifrågasatte därför lämpligheten av att upprätta ett tredje förslag.

1. Instruktionen ansåg, att ett eventuellt tredje förslag måste bygga på det nordiska regelförslaget, innehålla de saker, som befunnits lämpliga och utesluta de saker, som inte kunnat accepteras av de svenska modellflygarna.

Sune Stark uttalade sig efter en kort allmän diskussion för rent svenska regler med en särskild regel för nordiska landskamper.

Beslut:

1. Konferensen beslöt enhälligt att förordna en förenklad svensk modellflygregel, baserad på det nordiska regelförslaget och en särskild regel för nordiska mästerskapstävlingar, varefter frågan överlämnades till modellflygkommittén.

2. Vidare rekommenderades, att KSAK söker förlägga FAI:s nästa modellflygsammanträde till Sverige förlägsvis i samband med Vintertävlingen. Vid detta tillfälle bör de nordiska länderna vara representerade.

2. Förslag från Jönköpings Flygklubb Vaggerydsavdelning om begränsning av anmälningsrätten till tävlingar:

Förslaget avsåg att förhindra att modellflygare anmälde sig till flera tävlingar samma dag, för att sedan visshet vunnits om medtävlarna välja den tävling, där konkurrensen var minst.

Beslut:

Förslaget bör icke föranleda särskild bestämmelse. I »Modellflygaren» bör modellflygarna uppmanas, att inte anmäla sig till flera tävlingar, som hållas samma dag.

3. Förslag från Jönköpings Flygklubb Vaggerydsavdelning om införande av diskvalificeringsbestämmelser:

Förslaget avsåg dels att stävja förekommande fusk vid tävlingar, dels olämpligt uppträdande av tävlande.

Beslut:

En bestämmelse bör införas, som ger tävlingsledaren befogenhet att företaga diskvalificering.

4. Förslag från Vingarna om införande av ett modellflygcertifikat:

Förslaget avsåg att skapa effektivare möjligheter för uttagning av deltagare i stortävlingarna.

Beslut:

Konferensen uttalar sig i princip för förslaget och föreslår att modellflygkommittén inarbetar bestämmelser för detta i de svenska modellflygreglerna.

5. Förslag från Aeroklubben i Malmö att helt slopa modellflygrekorden:

Terje Larsson, Malmö, redogjorde för förslaget innebörd. Han meddelade att förslaget tillkommit helt plötsligt men att det berättigades av den omständigheten att rekorden voro turbetonade och att de kunde draga löje över modellflygsporten, enär verkligen goda tävlingstider verkade blygsamma i jämförelse med de rekordtider, som nåtts.

1. Instruktionen påpekade, att snart sagt alla tävlingsresultat var i någon mån chansartade och att man med nuvarande tävlingsformer alltid måste räkna med tu-

ren som en medverkande faktor. Talaren ansåg rekordens propagandavärde och betydelse som entusiasmerande faktor vara stort, och att de av den föregående talaren påtalade nackdelarna kunde elimineras genom upplysning. Talaren ansåg att man t. o. m. kunde låta en modellflygare få äran av att ha satt ett rekord, så snart han med en speciell modellflygplantyp eller kombination av olika typer uppnått ett resultat som överträffade det tidigare noterade för en likartad modell.

Lars Andersson, Limhamn och Sune Stark, Stockholm, ansåg rekorden vara värdelösa.

Jonas Naucclér, Danderyd och Ivar Lindblom, Sundbyberg, ansåg rekorden vara en sporre till fortsatt arbete, särskilt för de yngre, och önskade bibehålla dem.

Beslut:

Rekordmöjligheterna bör f. n. inte begränsas.

6. Förslag till förenkling av resultatbedömningen vid tävlingar m. m.

Sune Stark, Stockholm, föreslog två radikala förenklingar, dels att tiondels-sekunderna skulle slopas vid resultatsberäkningen och i resultatlistorna, dels att det sammanlagda slutresultatet skulle gälla som tävlingsresultat. Den hittills föreskrivna divisionen med 3 ansåg förslagsställaren överflödig.

Flera talare anslöt sig till förslaget, som mottogs med entusiasm.

Beslut:

Åt modellflygkommittén uppdrages att söka inarbeta de föreslagna förenklingarna i de nya modellflygreglerna.

§ 9.

Övriga frågor:

1. Nominering av kandidater till KSAK:s modellflygkommitté:

Sigurd Isacson, som icke haft tillfälle delta i den »uppgörelse» och enhälliga försäkran om ett ömsesidigt förtroendefullt samarbete, som föregått konferensen, lämnade på egen begäran en redogörelse för ändamålet med den oppositionella verksamhet i vilken han kommit att ta en aktiv del.

Därefter föreslog konferensen kandidater till den nya modellflygkommittén. De föreslagna kandidaterna nominerades genom öppen omröstning, varvid de sju personer, som erhållit de flesta rösterna skulle förslås till inval.

Beslut:

Följande personer skall av klubbledarkonferensen föreslås att jämte den av styrelsen valde ordföranden, fabr. Tyko Stark, bilda KSAK:s modellflygkommitté:

Edvin Landegren, Västerås;

Terje Larsson, Malmö;

Oscar Lindén, Karlstad;

Nils Lindqwister, Kallinge;

Jonas Naucclér, Danderyd;

G. G. Nilsson, Stockholm;

Börje Stark, Stockholm.

2. Pristävlingen om nya seriemodeller:

Beslut:

I anslutning till föregående diskussion uppdrogs åt modellflygkommittén att komplettera reglerna i anslutning till det svenska regelförslaget.

Vidare förekom icke.

Stockholm som ovan — vid protokollet

G. H. Dérantz.

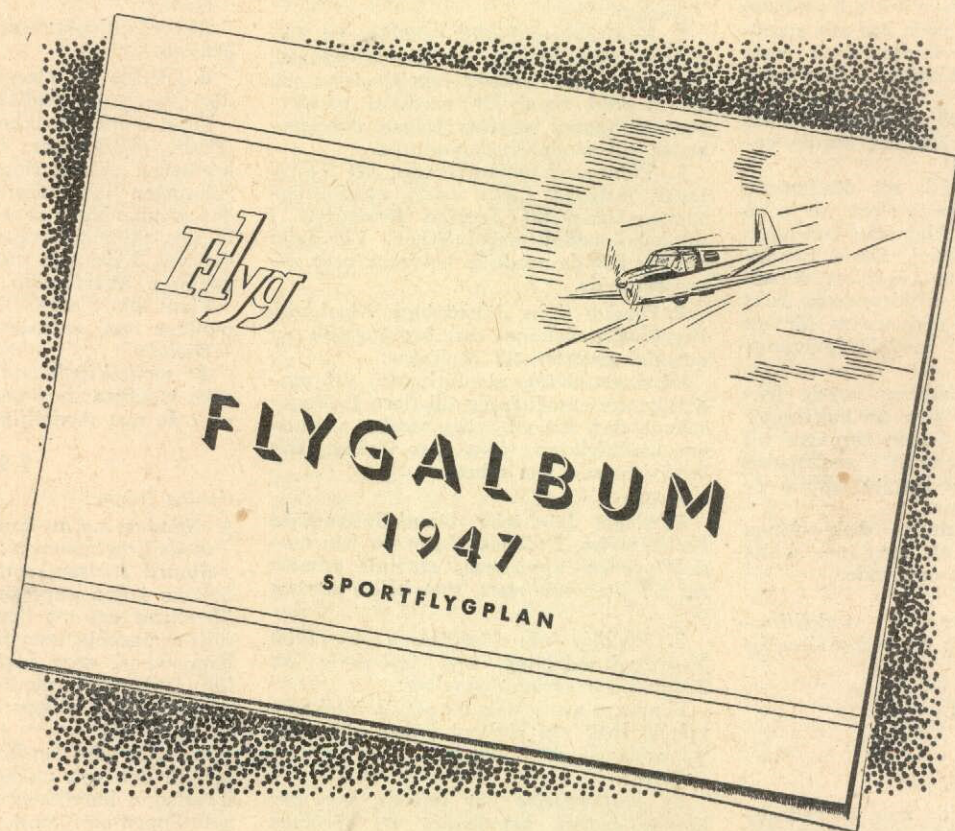
Justeras:

Kallinge den 18/12 1946.

N. Lindqwister.

LÄS FLYG ★ LÄS FLYG ★ LÄS FLYG ★ LÄS FLYG ★ LÄS FLYG

SAML A *Flyg*:s KLIPP- BILDER!

Med början i nr 1 publicerar FLYG i varje nummer under 1947 en bild jämte treplansskiss och data och prestanda av ett sportflygplan. För att det skall bli lättare att samla bilderna utdelar FLYG gratis ett album till var

och en som skickar in nedanstående kupong till Flygs redaktion, Tegnérgatan 35, Stockholm.

Albumet innehåller 25 blad, och bilderna (de blir sammanlagt 25) klistras på framsidan av varje blad. Dröj inte med rekvisitionen om Du vill vara med från början och samla på den intressanta bildserien. Sänd in kupongen redan i dag och Du får albumet omgående och

GRATIS!

Härmed rekviderar jag FLYG:s flygalbum att sändas mig gratis och portofritt
Namn:
Bostad:
Postadress: (Texta tydligt med blyerts! Tack!)

LÄS FLYG ★ LÄS FLYG ★ LÄS FLYG ★ LÄS FLYG ★ LÄS FLYG